

Βραζιλία: Η επιστροφή του Λούλα και η «σιωπή» του Μπολσονάρο

Γνωρίζοντας την αποθέωση από μια εντυπωσιακή κόκκινη λαοθάλασσα χιλιάδων υποστηρικτών του στη λεωφόρο Παουλίστα στο Σάο Πάολο, ο Λούλα τάχθηκε υπέρ της αποκατάστασης της κοινωνικής «ειρήνης» και της «ενότητας» μετά την νίκη του – με πολύ πιο οριακή διαφορά από ό,τι προέβλεπαν τα ινστιτούτα δημοσκοπήσεων – στον δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών στη Βραζιλία.

Δήλωσε όμως «ανήσυχος» για την εκκωφαντική σιωπή του αντιπάλου του: ο απερχόμενος πρόεδρος Ζαΐρ Μπολσονάρο δεν είχε αναγνωρίσει την ήττα του, πολλές ώρες μετά την ανακοίνωση του αποτελέσματος.

Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για ιστορικό comeback για τον άλλοτε μεταλλωρύχο, 77 ετών, που θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου την τρίτη του θητεία, 12 χρόνια αφότου εγκατέλειπε την εξουσία με τη δημοτικότητα στα ύψη (87%).

Αλλά και αφού πέρασε 580 ημέρες στη φυλακή, μετά τις καταδίκες του για διαφθορά, που μετέπειτα ακυρώθηκαν λόγω διαδικαστικών σφαλμάτων και παραλείψεων.

«Με είχαν θάψει ζωντανό», είπε ο κεντροαριστερός βετεράνος της πολιτικής, που παρομοίασε την εκλογική του νίκη με «ανάσταση».

Έλαβε το 50,9% των ψήφων στον δεύτερο γύρο, έναντι 49,1% του ακροδεξιού απερχόμενου προέδρου Ζαΐρ Μπολσονάρο, που σιωπά.

Πάντως αρκετοί σύμμαχοί του ήδη αναγνώρισαν την ήττα του, ανάμεσα τους και ο Σέρζου Μούρου — ο άλλοτε δικαστής ειδικευμένος σε υποθέσεις διαφθοράς που καταδίκασε τον Λούλα.

«Έτσι είναι η δημοκρατία. Θα είμαι στην αντιπολίτευση το 2023», σχολίασε μέσω Twitter αυτός που έστειλε τον Λούλα στη φυλακή

«Από την 1η Ιανουαρίου θα κυβερνήσω για τα 215 εκατ. Βραζιλιάνους και Βραζιλιάνες, όχι μόνο για όσους με ψήφισαν», διαβεβαίωσε ο Λούλα.

«Κανένας δεν θέλει να ζει σε δικασμένη χώρα, σε κατάσταση αέναου εμφυλίου. Η χώρα χρειάζεται ειρήνη και ενότητα (...). Δεν υπάρχουν δύο Βραζιλίες, είμαστε ένας λαός, ένα έθνος», υπογράμμισε ο Λούλα, αναφερόμενος στη δικαστική θητεία του κ. Μπολσονάρο.

Η διαφορά του Λούλα είναι η μικρότερη ανάμεσα σε δυο φινάλιστ στις προεδρικές εκλογές μετά το τέλος της στρατιωτικής χούντας (1964-1985).

«Η χώρα μας είναι πολύ μεγάλη για να υποβιβάζεται στον θλιβερό ρόλο του παρία», είπε ο εκλεγμένος πρόεδρος στην επινίκια ομιλία του, διαβεβαιώνοντας πως η Βραζιλία «επιστρέφει» στη διεθνή σκηνή.

Αναφέρθηκε επίσης στο φλέγον (κυριολεκτικά, δυστυχώς) ζήτημα του Αμαζονίου, του μεγαλύτερου τροπικού δάσους στον κόσμο, όπου η αποψίλωση και οι πυρκαγιές αυξήθηκαν θεαματικά επί των ημερών του Ζαΐρ Μπολσονάρο.

«Η Βραζιλία είναι έτοιμη να διαδραματίσει εκ νέου πρωταγωνιστικό ρόλο στον αγώνα εναντίον της κλιματικής αλλαγής. Η Βραζιλία και ο πλανήτης χρειάζονται να ζήσει ο Αμαζόνιος», είπε. «Ο εφιάλτης επιτέλους τε-

λείωσε. Ο Λούλα αναμένεται να ενεργήσει σθεναρά και γρήγορα για (να προστατεύσει) το περιβάλλον», σχολίασε η συμμαχία μη κυβερνητικών οργανώσεων Παρατηρητήριο για το Κλίμα.

Οι ημερομηνίες – σταθμοί για τον Λούλα

27η Οκτωβρίου 1945: Έρχεται στον κόσμο το έβδομο από τα οκτώ παιδιά οικογένειας πάμφτωχων αγροτών στη βορειοανατολική Βραζιλία. Για να γλιτώσει από την πείνα η οικογένεια εγκαθίσταται, όταν είναι επτά χρονών, στην πολιτεία Σαν Πάουλου.

1975: Γίνεται πρόεδρος συνδικάτου μεταλλωρύχων, τομέα όπου είναι εργάτης από τα 14 του χρόνια.

1978-1980: Πρωτοστατεί στις μεγάλες απεργίες στις βιομηχανικές συνοικίες, εν μέσω στρατιωτικής δικτατορίας. Φυλακίζεται για 31 ημέρες.

1980: Είναι ιδρυτικό μέλος του Κόμματος Εργαζομένων (PT, αριστερά). Συμμετέχει το 1983 στην ίδρυση της κεντρικής συνομοσπονδίας εργαζομένων (CUT).

2003: Γίνεται ο πρώτος πρόεδρος της Βραζιλίας που ανήκει στην εργατική τάξη. Επανεκλέγεται το 2006 για άλλα τέσσερα χρόνια. Χάρη στα κοινωνικά του προγράμματα, σχεδόν 30 εκατομμύρια κατορθώνεται να ξεφύγουν από τη φτώχεια, αλλά οι ανισότητες παραμένουν πολύ μεγάλες.

2005: Απαλλάσσεται από την ηγεσία του PT, έπειτα από κατηγορίες για την εμπλοκή του σε σκάνδαλα διαφθοράς.

Μάρτιος 2016: Ο δικαστής αρμόδιος για υποθέσεις διαφθοράς Σέρζου Μούρου διατάσσει να ερευνηθεί το σπίτι του, ταπεινώση για τον Λούλα, που κατόπιν εμποδίζεται να γίνει υπουργός της δελφίνου του Τζίλμας Χουσέφ, η οποία εντέλει παύεται από το αξίωμά της τον Αύγουστο.

12η Ιουλίου 2017: Ο δικαστής Μούρου καταδικάζει τον Λούλα να εκτίσει εννιά χρόνια και έξι μήνες κάθειρξη για διαφθορά και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Κατηγορείται πως έλαβε παραθαλάσσιο διαμέρισμα σε αντάλλαγμα για την παραχώρηση συμβάσεων δημοσίων έργων σε κατασκευαστική εταιρεία.

24η Ιανουαρίου 2018: Εφετείο απορρίπτει προσφυγή του και τού επιβάλλει ακόμη πιο βαριά ποινή, κάθειρξη 12 ετών κι ενός μήνα.

4η Απριλίου 2018: Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτει την υστάτη προσφυγή των

«Η Βραζιλία είναι έτοιμη να διαδραματίσει εκ νέου πρωταγωνιστικό ρόλο στον αγώνα εναντίον της κλιματικής αλλαγής. Η Βραζιλία και ο πλανήτης χρειάζονται να ζήσει ο Αμαζόνιος»

συνηγών υπεράσπισης του Λούλα για να αποτραπεί η φυλάκισή του. Η διαταγή φυλάκισής του εκδίδεται από τη δικαιοσύνη την επομένη.

7η Απριλίου 2018: Κλεισμένος για δύο ημέρες στα γραφεία του συνδικάτου των μεταλλωρύχων στο Σαν Μπερνάρντο ντου Κάμπου, κοντά στο Σαν Πάουλου, πλαισιωμένος από πλήθος υποστηρικτών του, καταλήγει να παραδοθεί στις αρχές και μεταφέρεται στη φυλακή στην Κουρισιμίπα (νότια), στα κρατητήρια μέσα στις εγκαταστάσεις της ομοσπονδιακής αστυνομίας.

15η Αυγούστου 2018: Η υποψηφιότητα του Λούλα στις προεδρικές εκλογές παρουσιάζεται επίσημα από το PT. Είναι το μεγάλο φαβορί των δημοσκοπήσεων.

31η Αυγούστου 2018: Το ανώτατο εκλογοδικείο (TSE) ακυρώνει την υποψηφιότητα του Λούλα για τρίτη θητεία. Αντικαθίσταται από τον υποψήφιο αντιπρόεδρο του Φερνάντου Αντάτζι και παρακολουθεί ανίσχυρος, από τη φυλακή, τη νίκη του υποψήφιου της άκρας δεξιάς, του Ζαΐχ Μπολσονάρο, την 28η Οκτωβρίου.

8η Νοεμβρίου 2019: Ο Λούλα βγαίνει από τη φυλακή υπό τις επευφημίες χιλιάδων υποστηρικτών του. Την προηγούμενη, τα μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου αποφάσισαν, με οριακή πλειοψηφία, να αναίρεσουν την δικαστική απόφαση δυνάμει της οποίας κάποιος μπορεί να φυλακιστεί μετά την πρώτη καταδίκη του από εφετείο, ενώ είναι ακόμη δυνατές και άλλες προσφυγές, κάτι που ίσχυε στην περίπτωση του πρώην προέδρου.

8η Μαρτίου 2021: Δικαστής του ομοσπονδιακού Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο Έιντσον Φακίν, διατάσσει —μόνος— να ακυρωθούν οι καταδίκες του για διαφθορά, εξέλιξη που σημαίνει ότι είναι πλέον σε θέση να αντιμετωπίσει τον Ζαΐχ Μπολσονάρο στις προεδρικές εκλογές του 2022, αν και δεν έχει αθωωθεί ακόμη. Την απόφαση επικυρώνουν τα άλλα μέλη στην ολομέλεια της 15ης Απριλίου.

23η Ιουνίου 2021: Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφαινεται πως ο δικαστής Μούρου ήταν «μεροληπτικός» στη δίκη του Λούλα.

28η Απριλίου 2022: Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ συμπεραίνει ότι η έρευνα και οι διώξεις σε βάρος του Λούλα παραβίασαν το δικαίωμά του να δικαστεί από αμερόληπτο δικαστήριο.

7η Μαΐου 2022: Ο Λούλα ανακοινώνει την υποψηφιότητά του για την προεδρία, για έκτη φορά, με υποψήφιο αντιπρόεδρο τον Ζεράλντο Αλκμιν (κεντροδεξιά), τον οποίο είχε νικήσει στον δεύτερο γύρο το 2006.

18η Μαΐου 2022: Ο Λούλα παντρεύεται για δεύτερη φορά, με την Χοζάντζελα ντα Σίλβα, γνωστή επίσης ως «Ζάνζα», κοινωνιολόγο και στέλεχος του PT, 21 χρόνια νεότερή του.

2η Οκτωβρίου 2022: Καταλαμβάνει την πρώτη θέση στις προεδρικές εκλογές, συγκεντρώνοντας το 48% των ψήφων, έναντι 43% του απερχόμενου ακροδεξιού προέδρου Ζαΐχ Μπολσονάρο.

30η Οκτωβρίου: Εκλέγεται για τρίτη θητεία στην προεδρία της Βραζιλίας κερδίζοντας τον κ. Μπολσονάρο με λιγότερες από δυο μονάδες διαφορά στον δεύτερο γύρο.